

הביגוד של שריהמשלה

אחת הדרכים של הנהלת "אל-על" לשיפור תנאי השכר של מנהליה (לא של עובדיה התחזוקה, הסיוחיליה) היא הפ-

שר צדוק
בלי בגדים

טנט ששמו "פקודת-נסיעה". למשל, סגן-המנכ"ל לובה וולך, האשה החזקה של החברה. ב-14 באוקטובר השנה נח-תמה פקודת-נסיעה עבודה, וב-21 באותו

חודש היא יצאה ללונדון לארבעה ימים. בפקודת-הנסיעה נאמר כי היא מקבלת, נוסף על כל הוצאות הנסיעה, גם הוצאות-ייצוג בסך 30 דולר ליום. בפקודת-הנסיעה נאמר, כי יש לחייב בהוצאה את היחידה שהיא עומדת בראשה. ב-16 ביולי השנה נחתמה עבודה פקודת-דתי-נסיעה אחרת, ובעיקבות פקודה זו היא יצאה לחמישה ימים ללונדון, ב-23 ביולי. הפעם קיבלה, נוסף על כל הוצאות-הנסיעה, גם הוצאות-ייצוג בגובה 50 דולר ליום, ועוד הוצאות-ביגוד 165 דולר. ב-13 בספטמבר יצאה הגברת וולך שוב לניו-יורק, לשיבעה ימים, קיבלה הוצאות-ייצוג בסך 50 דולר ליום. סיבת-הנסיעה: תיאום עם היועצים המיט-טיים.

הפעם אין הנושא השאלה של הצורך בנסיעות אלה. הנושא הוא: הוצאות בייגוד. לא רק לובה וולך מקבלת הוצאות-ביגוד בנסיעות לחו"ל. מסתבר כי זהו נוהל נפוץ במדינה, ואפילו הפך תקן ממשלתי מחייב.

רק לפני כמה שבועות, כאשר יצא שר-המיט-טיים חיים צדוק לחו"ל בשליחות רשמית, נאמר לו כי הוא מקבל גם הקצבה של כמה מאות דולרים לביגוד. השר הנדהם הודיע כי הוא יכול לקנות בגדים בחנויות ישראליות, וכי אינו רוצה בהקצבת-הביגוד.

השר צדוק החזיר את ההקצבה. שרים אחרים — חלקם ודאי שלוקחים אותה, אם כי לא תמיד הם משתמשים בה ל-קניית בגדים דווקא.

בישראל קיימת תעשיית בגדים ענפה וטובה. מדוע צריכה ממשלת ישראל לשי-מש דוגמה רעה, ולהקציב מטבעי-יור לרכישת בגדים בחו"ל, על חשבון המדינה?

רשימה מס' 5

הנוסעים בראשונה לחו"ל מבלי לשלם היטל-נסיעות כחוק

- לילי שרון (אשתו של אריק), 10.8.76, טיסה 315 ללונדון.
- חיים ויניצקי (מנהל בחברת-משקיעי-ישראל של סם רוטברג), 12.8.76, טיסה 001 לניו-יורק.
- סם רוטברג, 12.8.76, טיסה 001 לניו-יורק.
- עווד גורודצקי (בעל "אמקור"), 25.8.76, טיסה 023 לניו-יורק.
- בתו של האלוף בנימין פלד, 17.8.76, טיסה 023 לניו-יורק.
- זאב שר, ציר ישראל בניו-יורק, 25.8.76, טיסה 1015 לניו-יורק.
- גברת דולצ'ין, אשת גיבור-הסוכי-נות, 26.8.76, טיסה 315 ללונדון.
- רחל משל, אשת מזכיר-ההסדרות, 1.9.76, טיסה 315 ללונדון.
- ארנולד פורסטר ואשתו, 31.8.76, טיסה 023 לניו-יורק.
- הרב מרדכי קירשנבלום, מנהל בסוכנות היהודית, 2.9.76, טיסה 015 לניו-יורק.
- ח"כ שימחה ארליך ואשתו, 6.9.76, טיסה 001 לניו-יורק.
- אריה מנור ואשתו, 9.9.76, טיסה 001 לניו-יורק.

זוהי הרשימה החמישית במיספר של הנוסעים במחלקת-הראשונה של "אל-על" בלי שישלמו היטל-נסיעות כחוק. אלה הם נוסעים הקונים או מקבלים כרטיס רגיל למחלקת-התיירים, אך מועברים למחלקת-הראשונה. הרשימה אינה של ה-מועברים למחלקת הראשונה כאשר אין עוד מקום במחלקת התיירים, כדוברי-התחמקות של "אל-על". זוהי רשימה המועברת לצוות המטוס עוד לפני הטיסה.

● מ. אלדר, מנכ"ל אוניברסיטת בראילן, 1.8.76, טיסה 015 לניו-יורק.

● ד"ר גולדמן ועוד ארבעה רופאים מתל-השומר, 1.8.76, טיסה 315 ללונדון.

● שלמה להט, ראש עיריית תל-אביב, 2.8.76, טיסה 315 ללונדון.

● יהודה הלמן (מנכ"ל ועידת הנשיאים) ואשתו, 3.8.76, טיסה 023 לניו-יורק.

● אפרים בן-ארצי, לשעבר מנכ"ל "אל-על", 8.8.76, טיסה 105 לניו-יורק.

● ח"כ מנחם הכהן, 9.8.76, טיסה 001 לניו-יורק.

עוכבה הלוואה

ליגאל הורוביץ

בעיקבות מירסום פרשת המיפעל ש-עומד להקים ליגאל הורוביץ, בעל-מחלבות ויצרן מוצרי-חלב, ("העולם הזה" 2039), הורה משרד-המיסטר-ההתעשייה לעכב את הלוואה המבוקשת, ולבדוק את הפרשה מחדש.

יועץ אפקובים
בלי ביטוח

הורוביץ ביקש ביטוח ממשלתי להלוואות במטבע-יור, לרכישת ציוד לחקמת מפעל לייצור גביעונים מפלסטיק עבור מוצרי-החלב שלו. התכנית עוררה התנגדות רבה של היצרנים בענף, שטענו כי קיים עודף כושר-ייצור בארץ, וכי אין סיבה שהממשלה תעודד הקמת מיפעלים נוספים בתחום זה.

התברר כי אגף-המזון במשרד-המיסטר-התעשייה נתן המלצה לתכנית, לא-חר שאגף-הכמיהה סירב. המלצת אגף-המזון כבר הגיעה אל מרכז-ההשקעות, שעמד אף הוא להמליץ על הביטוח.

הנושא הגיע לידעיות של עוזר שר-המיסטר-התעשייה, לבעל "אפלבויס", וזה הורה מייד על עיכוב ההמלצות ועל בדיקה מחודשת של הבקשה. השבוע תסייג תיגם הבדיקה, ויוחלט אם תינתן ערבות ממשלתית להלוואה המבוקשת או לאו.

הנושים דפקו

את ישראל

הערותיו הגזעניות של שר-החקלאות האמריקאי לשעבר, איירל באץ', עלו לישראל הרבה מאד. שר-המיסטר-ההתעשייה, שייה, חיים בר-לב, עמד לצאת בשי-בוע שעבר לחתום עם באץ' על הסכם בין-ממשלתי שבו התחייבה ארצות-הברית לספק לישראל במשך חמש שנים את כל מחסורה בגרעינים.

שר-החוץ האמריקאי הנרי קיסינג'ר התנגד להסכם בכל תוקף. הוא טען כי הסכם כזה יש לארה"ב רק עם ברית-המועצות, וכי אם תחתום עליו עם ישראל, תצטרך לחתום על שכמותו גם עם יפן ועם ארצות מערב-אירופה. אולם באץ' עמד בתוקף על החוזה, והנשיא מורד קיבל את דעתו. ימים אחדים לפני החתימה הסופית התפוצצה פרשת הע-רותו האנטי-כושיות של באץ', והוא התפטר. קיסינג'ר ניצל את התפטרותו, וביטל את ההסכם שעמד להיחתם.

דובר חדש ל"בל"ל

ד"ר יאיר קדישאי (52) התמנה כמנהל המחלקה לשינוק של "בל"ל, ה-כוללת גם את הדוברות. הוא בא במקומו של דב ארנון, שעבר לתפקיד בכיר אחר.

דובר קדישאי
בלי אפלייה

מהו שיעור

האינפלציה

בעוד הפירסומים השנתיים מזווחים על שיעור אינפלציה שנתי בשנת 1976 בשיעור של 28%, בא הכלכלן סבר פלוצק קר וטוען, כי השיעור הנכון הוא 38%. פלוצק אומר, כי שיטת החישוב ב-ארץ היא מלאכותית, ואינה נהוגה עוד בארצות מתקדמות. בבריטניה, למשל, משווים את רמת-המחירים בחודש מסוים עם הרמה באותו חודש אשתקד. שיטה זו נושאת בחובה יתרונות רבים. ראשית, השיעור המתקבל הוא של אינפלציה שנתית ולא חודשית, ושנית, הת-נודות העונתיות החוזרות על עצמן מדי-שנה, מתבטלות. אילו מדדו גם כאן את האינפלציה לפי מודד זה, היו מוצאים כי שיעור האינפלציה השנה בארץ היה (לעומת החודש המקביל אשתקד) כזה: ינואר — 22.8%; פברואר — 21.8%; מארס — 23.2%; אפריל — 28.1%; מאי — 29%; יוני — 29.7%; יולי — 35.7%; אוגוסט — 37.3%; ספטמבר — 36.6%.

שיטה בינלאומית אחרת למדידת אינפלציה היא השוואת ממוצע תלת-חודשי או בישראל ברבע-שנתי, לעומת אותו הרבע בשנה הקודמת: רבע ראשון 1976 — 22.6%; רבע שני 1976 — 28.9%; רבע שלישי 1976 — 37%.

מכאן מסתבר, כי בניגוד לכל הכרזות האוצר, שיעור האינפלציה הואץ ביותר השנה, והוא עומד על 37% בשלושת הח-דשים האחרונים.

נוירדפר הציל את להב

המכס מצא, כזכור, כי להב שלח מיכ-תב לסוכן שלו בגרמניה, ובו ביקשו לשי-נות את הכתוב בחשבון לגבי מישלוח בדים, כך שישלם מכס פחות מן המוטל עליו. עוד מצא המכס, כי להב השתמט מתשלום 3.8 מיליון לירות מיסי-קנייה על ייבוא בדים.

רשות-הנמלים

ועורכי-הדין

כל השנים היתה רשות הנמלים ביש-ראל, שהיא גוף ממשלתי, מיוצגת בבהי-המישפט על-ידי פרקליטות המדינה. ה-רשות היתה משלמת שכר סימולי למדינה, ומממנת משכורות של שני עורכי-דין ב-פרקליטות שהועסקו בענייני הרשות. היה זה הסדר זול והסכונני, שפעל לשביעות-רצון שני הצדדים.

בשנים האחרונות גדל מיספר התיקים בטפול פרקליטות בנושאי הרשות, ו-פרקליט מחוז תל-אביב לעניינים אר-חיים, איתמר פילפל, תבע מן הרשות להוסיף על מיספר עורכי-הדין שהיא מממנת בפרקליטות. כל מה שהיה על הרשות לעשות היה לממן החזקת עוד עורכי-דין או שניים. מה עשתה הרשות? הפסיקה את ההסדר עם פרקליטות המ-דינה, התקשרה עם משרד עורכי-דין פרטי, "זיסמן-בנדור", שייצג אותה ב-נושאי בתי-המישפט.

רשות-הנמלים לא הוציאה מיכרז בין עורכי-הדין. היא לא ניצלה את העבודות בין כמה משרדים. היא מסרה את הטי-פול בכל עניינה, טיפול הכרוך בשכר-סירחה את מאות-אלפי לירות לשנה, ל-משרד פרטי — בגלל סיבות הידועות ל-ראשי הרשות בלבד.

הסדר זה הוא גם בגדר ביזבזו נורא של כספי הציבור, שכן ברור כי ההסדר הקודם עם הפרקליטות היה זול יותר. השאלה שתיוודע בוודאי רק בעתיד היא: מי מרוויח מהסדר זה?